



Lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder;

utfärdad den 14 november 2013.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

dels att 3 kap. 1 § ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 3 § och 5 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 3 kap. ska lyda ”Särskilda villkor för överlämnande av svenska medborgare”.

1 kap.

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, ändrat genom rådets rambeslut 2009/299/RIF². Lagen tillämpas inte i förhållande till en medlemsstat om Europeiska unionen genom ett särskilt beslut har avbrutit tillämpningen av rambeslutet i förhållande till den staten.

I detta kapitel finns allmänna bestämmelser om en arresteringsorder.

I 2 kap. finns bestämmelser om förutsättningar för överlämnande.

I 3 kap. finns bestämmelser om särskilda villkor för överlämnande av svenska medborgare.

I 4 kap. finns bestämmelser om utredning och tvångsmedel vid det inledande förfarandet samt bestämmelser om att lagen i vissa fall inte ska tillämpas i förhållande till Danmark och Finland.

I 5 kap. finns bestämmelser om beslutsförfarandet vid överlämnande.

I 6 kap. finns bestämmelser om verkställighet av ett beslut om överlämnande och om beslut om bl.a. utvidgat överlämnande.

I 7 kap. finns bestämmelser om överförande av en frihetsberövande påföljd till Sverige.

I 8 kap. finns bestämmelser om återförande av personer som har överlämnats till Sverige och om tillstånd till transport genom Sverige.

¹ Prop. 2012/13:156, bet. 2013/14:JuU3, rskr. 2013/14:16.

² EUT L 81, 27.3.2009, s. 24 (Celex 32009F0299).

2 kap.**3 §** Överlämnande får inte beviljas

1. om en begäran, trots att den utfärdande myndigheten har beretts tillfälle att inkomma med komplettering, till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en prövning av frågan om överlämnande,

2. om den utfärdande myndigheten inte lämnar sådana garantier som enligt 3 kap. 2 § krävs för att överlämnande ska få beviljas,

3. om den eftersökte enligt 5 kap. 4 § ska överlämnas till en annan medlemsstat,

4. om den eftersökte ska utlämnas för brott eller om han eller hon ska överlämnas enligt lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen,

5. om det enligt 2 kap. 8 § andra stycket brottsbalken skulle strida mot ett villkor som har uppställts vid utlämning eller överlämnande till Sverige, eller

6. om det avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och om den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i rambeslutet är uppfyllt.

5 kap.

6 § Om garantier som avses i 3 kap. 2 § har lämnats av en utländsk myndighet, ska rätten i beslutet om överlämnande ange att det är ett villkor för överlämnandet att garantierna kommer att uppfyllas.

Beslut i fråga om överlämnande av föremål som enligt 4 kap. 7 § har tagits i beslag ska om möjligt meddelas av rätten i samband med beslutet i fråga om överlämnande av den eftersökte.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Karin Walberg
(Justitiedepartementet)